

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: L. R., narozená X, bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25, 225
08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 3.2.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2021 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 8.12.2021 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí ze dne 17.8.2021 č.j. X se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 3.2.2022 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně
domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2021 č.j. X, jímž žalovaná zamítla
její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.8.2021, kterým byl žalobkyni
ode dne 6.9.2021 odňat invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního
zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 4.8.2021 již není od téhož dne invalidní,
neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní
schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.12.2021 žalovaná zdůraznila,

že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 29.11.2021 bylo zjištěno, že žalobkyně není od 4.8.2021 invalidní, jelikož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (rozmezí 10-20%), která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna.

2. V **žalobě** žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalované kvůli svým zdravotním potížím, které stručně popsala, a také namítala, že ji posuzující lékař ani při rozhodování o invaliditě neviděl, proto požadovala přehodnocení míry poklesu pracovní schopnosti a přezkum napadeného rozhodnutí.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Rokycany** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 4.8.2021 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 29.11.2021 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den zániku invalidity: 4.8.2021 (datum jednání OSSZ).
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 18.2.2022 uvedla mimo jiné, že námitka žalobkyně týkající se osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem není důvodná, neboť právní úprava v ust. § 8 a § 16a zák. č. 582/1991 Sb. obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. Protože žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu a objektivnost posudku, žalovaná navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. (*o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*) vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o jejím zdravotním stavu, pracovní schopnosti a invaliditě dle platné právní úpravy. Tento posudek, pokud jej soud vyhodnotí za správný, úplný a přesvědčivý, je jako stěžejní důkaz závazný i pro soud. Za současného stavu bylo závěrem navrženo zamítnutí žaloby jako zcela nedůvodné.
5. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.12.2021 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 13.12.2021.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.3.2022 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, když podkladová dokumentace byla dostatečná pro projednání věci bez osobní účasti účastníka řízení. Žalobkyně nebyla jednání komise přítomna, dne 2.3.2022 jí byla zaslána informace ve věci posuzování zdravotního stavu PK MPSV. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (8.12.2021) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1**

zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona s datem vzniku 4.8.2021, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, doba platnosti posudku (lhůta KLP): trvale.

Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace neurologa při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom krční páteře na podkladě spondylozy C6/7 a herniaci disku, stav po diskektomii C6/7, dekompresi (19.6.2020); přetrvává cervikobrachiální syndrom oboustranný, cervikokraniální syndrom, stav po operaci krční páteře s těžkou poruchou statiky a dynamiky a dále úzkostně-depresivní syndrom. Dále komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Rokycany ani námitkového řízení, a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 40% podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace (30-40%), s přihlédnutím k psychickým problémům a s ohledem na dělnické povolání. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhlášky ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Datum změny stupně invalidity z třetího na první (dne 9.6.2020 byla žalobkyně dle posudku OSSZ Rokycany uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 25.5.2020, platnost do 30.6.2021) komise stanovila dnem jednání na OSSZ, tj. 4.8.2021, a platnost stanovila trvale vzhledem k charakteru postižení, které je chronického rázu s tendencí spíše ke zhoršování. Rovněž komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

7. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

8. **Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné**

správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

9. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
10. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 8.12.2021, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
11. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přehodnocení poklesu její pracovní schopnosti z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 9.3.2022 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (8.12.2021) se u žalobkyně jednalo nadále o invaliditu prvního nikoli třetího stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2021 a předcházející rozhodnutí ze dne 17.8.2021 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku, a to pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaná neměla ve správním řízení k dispozici takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně nadále od 4.8.2021 a tedy k 17.8.2021 i 8.12.2021 odpovídal invaliditě a to prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činila 40%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána jen míra poklesu 20%, tudíž jimi nebyla shledána invalidní.
12. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 9.3.2022 nadále invalidní, avšak nikoli pro invaliditu třetího stupně, ale pro invaliditu prvního stupně od 4.8.2021 (jednání OSSZ), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity, i když pouze prvního stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 21.3.2022 č.j. 16 Ad 9/2022-40, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu ode dne 6.9.2021 by žalovaná nevydala v případě, když by se dle výše uvedených posudků lékařů OSSZ a ČSSZ nejednalo u žalobkyně o takový zdravotní stav, který již neodpovídal žádnému stupni invalidity.
13. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 21. března 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně